

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος ΣΤ. Αριθ. 463

Ίδιοκτήτης - Διευθυντής Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 17 Μαΐου 1928

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΤΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ

(Έγγραφον της Α. Σεβασμιότητος του
Μητροπολίτου Παραμυθίας και Πάργας κ.
κ. Αθηναγόρα πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν
τῆς Ἡπείρου).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα καταντᾷ καὶ γε-
λοῖον. Τὴν Ἀρπιτσαν, ἡ ὁποία πα-
ράγεται ἀπὸ τὸ «ἀρ» (ἀλβανιστὶ=
χωράφι, ἀλλὰ καὶ ἑλληνιστὶ ἀρουρα)
καὶ «πους» = πηγᾶδι = πηγαδοχώ-
ραφον, ὡς ἐκ τῶν πολλῶν φρεάτων,
τὰ ὁποία ἔχει τὴν ἐβάπτισεν ἡ Ἐπι-
τροπὴ Πέριδικα !!! πέριδικα δὲ ἐκεῖ
οὔτε διὰ μεζὲν δὲν εὐρίσκειται! Για-
τί, λοιπὸν Πέριδικα; Ἐνῷ ὑπάρχουν
τόσαι τοποθεσίαι ἀρχαῖαι, δὲν ἠδύνα-
το ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐκλέξῃ μίαν;

Τὴν Καρτέρεζαν ὠνόμασαν Καρτέ-
ρε, δηλαδή: «**Ἀλλὰ ξε ὁ Μι-
νωλὸς κι' ἐβλε το θρακι
ἀλλοιῶς**»!

Τὸ χωρίον αὐτὸ τῆς Μαζαρακιάς,
τὸ μόνον ἐναπομείναν χριστιανικόν,
διότι πάντα τ' ἄλλα εἶχον ἐξισλαμι-
σθῇ, οἱ μωαμεθανοὶ ἀλβανοὶ ὠνόμα-
σαν περιφρόνητικῶς Κόκτιρεζε, δη-
λαδή Γουρουνόκεφαλο, ὅπως οἱ του-
ρκόφωνοι μωαμεθανοὶ ἐκάλουν τοὺς
Χριστιανοὺς «Ντομοῦζ (χοῖρους,
γουρούνια). Ἀφοῦ, λοιπὸν δὲν ἀπο-
δίδουν τὴν πραγματικὴν σημασίαν
τοῦ, ἅς τὸ ἄφινον «Καρτέρεζαν, με-
τὴν ἀλβανικὴν, ἔστω, κατάληξιν, ὅ-
πως εἶχον ἀφήσει καὶ τὴν Προέβεζαν,
μετὴν ἀλβανικὴν τῆς καταγω-
γῆς καὶ τὴν ἀλβανικωτάτην κατάλη-
ξιν τῆς!

Τὰς Ἀρτσας πάλιν, παρὰ τὴν πε-
διάδα τῆς Ἀχερουσίας, τὴν ὠνόμα-
σαν Νάρκισσοι! Ποία σχέσεις,
πρὸς Διὸς! ὑπάρχει μετὰ τὴν Ἀρτσας
καὶ Ναρκίσσου; Τότε ἅς ὀνομάσουν
καὶ τὴν Ἀρταν Μεγάλην Νάρκισ-
σον, διότι, ὅ, τι σημαίνει Ἀρτα,
τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ ἡ Ἀρτα, διό-
τι ἀμφότερα ἔχουν τὴν αὐτὴν ρίζαν
«Ἀρ» = ἀρουρα, πεδιάς, κάμπος
ἐκτεταμένος!

Τὸ αὐτὸ λέγομεν καὶ διὰ τὸ Μου-
ζακάτι, ἡδὴ Μουκακαίικα, τὸ Μορ-
φάτι, ἡδὴ Μόρφι, καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀλλὰ ἀνάλατα ἀναβαπτίσματα. Καὶ
τὸ γελοιωδέστερον: τὸ Ζελεσσό, τὸ
μόνον, τὸ μοναδικὸν χωρίον διὰ τὴν
βλάστησιν τοῦ, ὠνομάσθη Ξηρόλο-
φο!

Ἄλλ' ἐγένετο καὶ κατὰ χειρότε-
ρον διὰ τὴν Ἱστορίαν: Τὸ παρὰ τὸν
Καλαμᾶν χωρίον Ὁσδίνα τὸ ἐβάπτι-
σαν πέντε Ἐκκλησιᾶς διότι πέντε ἁ-
γιοὶ ναοὶ κάπου ἐκεῖ εὐρίσκονται!
Καὶ ὅμως τὸ χωρίον τοῦτο ἦτο, κα-
τὰ τὸν Μεσαίωνα πόλις, ἔχουσα καὶ
Ἐπισκοπὴν, ἐκ τούτου δὲ τοῦ ὀνό-
ματος ἐξηκριβώσαμεν ὁλόκληρον Ἱ-
στορίαν δώδεκα καὶ πλέον αἰώνων

(ἦν προσεχῶς ἐλπίζομεν νὰ δημοσι-
εύσωμεν), ἐνῷ μετὰ τὰς «πέντε Ἐκκλη-
σιᾶς» οὐδὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εὐρω-
μὲν, τοῦναντίον μάλιστα χάνομεν
τὸν τόσον ἄλλωστε λεπτὸν μῆτον,
διὰ τὸ ὁποῖον καὶ μόνον θὰ δυνη-
θώμεν ν' ἀνιχνεύσωμεν τὸν χαθὸν
Λαβύρινθον τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἱστο-
ρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν ὀλίγοις περὶ τῶν
ἕως τώρα διαπραχθέντων, ἡδὴ ὅμως
μοὶ ἀποστέλλετε ὁλόκληρον κατάλο-
γον πρὸς τὸ βάπτισμα εὐτρεπισμέ-
νων χωρίων. Βεβαίως ὅ,τι. Δὲν θὰ
γείνω ποτὲ νονὸς τῶν. Θὰ διέπρατ-
τον θανάσιμον ἀμάρτημα, κατὰ τῆς
Ἱστορίας, εἰς τὸν ναὸν τῆς ὁποίας
εὐλαβὴ ἱεροφάντην ἔταξα ἐμαυτὸν.
Διότι, σὰς παρακαλῶ, πῶς νὰ ὀνο-
μασθῇ ἡ Βέλιανη μετὰ τ' ἀπέραντα πε-
λασγικὰ τῆς τείχης, περὶ τῶν ὁποίων
γράφουν ὅλοι οἱ περιηγηταί; Ἐχο-
μεν δὲ καὶ Οἰκογενεῖας ὡς τοὺς Βελι-
ανίτας τῶν Παζῶν καὶ τῆς Κερκύ-
ρας, οἱ ὁποῖοι κατάγονται ἐκ Βέλια-
νης καὶ τὸ θεωροῦν καύχημά των
καὶ ἔρχονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν
ὡς εἰς προσκύνημα. Ἄλλ' ἂν ἡ Ἐπι-
τροπὴ, ἀντὶ παντὸς μέσου, θέλει νὰ
«**ἐκπύξῃ καὶ νὰ μυρῶνῃ,
καὶ ἄρα, ζήσῃ μὴν ζήσῃ**», τό-
τε ἅς τὴν ὀνομάσῃ Λάρισσαν, ἡ ὁ-
ποία σημαίνει μέγα τείχος. Εὐρί-
σκόμεν δὲ αὐτὴν εἰς τὰς ἐν Λωδω-
νι ἀνασκαφὰς τοῦ Καραπάνου Λά-
ρισσαν, θεσπερικὴν.

Τὴν Βουρσίαν πάλιν μετὰ τὸ κά-
στρον τῆς, τὸ τόσον γνωστὸν ἐκ τῆς
Ἱστορίας τοῦ Δεσπότη Θωμᾶ τοῦ
Πρελιούμπου, διατὶ νὰ τὴν μετονο-
μάσωμεν;

Τὴν Γρανίτσαν, τὴν περιφημον
Τουρκογρανίτσαν, τὴν ἐξάκουστον
εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἡπείρου διὰ
τὴν ἀποστασίαν τοῦ ἡρωικοῦ Γερά-
χου Διονυσίου τοῦ Τρίκκης (Ἐπισκό-
που), τοῦ φιλοσόφου, πῶς νὰ τὴν ὀ-
νομάσωμεν;

Τὴν Δράγανην, τὴν κοιτίδα τῆς
θρυλικῆς Οἰκογενείας τῶν Μποτσα-
ραίων, διατὶ νὰ τὴν χαλάσωμεν;

Τὴν Δραγουμὴν πῶς νὰ τὴν ὀνο-
μάσωμεν; Δραγουμὴν ἔχει καὶ ἡ Ἐ-
παρχία Ἰωαννίνων παρὰ τὴν Παλιου-
ρίην. Ἄς βαπτίσουν καὶ ἐκείνην, ἅς
βαπτίσουν καὶ αὐτὴν μετὰ τὸ ἴδιον ὀ-
νομα!

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |=

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὅσοι παρακολουθοῦν τὰ εἰς τὴν
Ἀθηναϊκὴν συνάδελφον «Καθημε-
ρινή» δημοσιευόμενα «Τραγικὰ Ἡ-
μερονύκτια», δύνανται ν' ἀντιλη-
φθῶν, τῶρα διετὰ τὰ πολιτικά πάθη
ἡμβλυνθῶσαν καὶ ἀπεκατέστη ἐν τινὶ
μέτρῳ ἡ πολιτικὴ ὁμαλότης τῆς Πα-
τρίδος μας, κατὰ τινὰ τρόπον διώκη-
σαν τὴν ἀτυχὴ μας χώραν οἱ συγγε-
ροὶ φυγάδες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ
τινὰ τὰ ἐλατήρια τῆς δολοφονίας τὴν
ὁποίαν διέπραξαν εἰς βάρος τῶν πο-
λιτικῶν ἀντιπάλων τῶν οἱ μετέπειτα
αὐταρέσκως ἀποκληθέντες σωτήρες
τοῦ ἔθνους.

Τὰ «Τραγικὰ Ἡμερονύκτια» ἀ-
ποτελοῦν πιστὴν ἀφήγησιν ἀγνώστων
παρασκευαστικῶν ἐνεργειῶν τῶν προ-
τοστατησάντων εἰς τὴν ἐπανάστασιν
τοῦ 22, λεπτομερῇ ἀναπόλησιν τῶν
τραγικῶν συμβάντων τὰ ὁποῖα ἐπε-
σώρευσαν, κατὰ τῆς πατρίδος τῶν οἱ
εὐαριθμοὶ μαινόμενοι προχειρολόγοι
οἱ ὅ οἱ ἀπὸ νοσηρὰν φιλαρχίαν καὶ
παθολογικὴν ἐγωπάθειαν διαπνεύμε-
νοι ἀνέτρεψαν κάθε θεσμὸν, ἐποδο-
πάτησαν κάθε ἰδανικὸν εὐνομιμέ-
νον καὶ ἀδύνατον κάποτε τόπου.

Ἡ ἀναγωγὴ τῶν, ἐπιβάλλεται
διότι εἶναι πάντοτε ὠφέλιμος ἡ γνώ-
σις τῆς προσφάτου Ἱστορίας τοῦ τό-
που μας.

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι πόσῃν δυσφο-
ρίαν καὶ δικαίως προεκάλει ἡ ἐξ Ἰω-
αννίνων πρὸς τὰς Ἀθηναϊκὰς συνα-
δελφούς ἀποστελλομένη ἐπ' εὐκαι-
ρίᾳ τοῦ ἐγκλήματος τῆς Πέτρας, λη-
στορικὴ φιλολογία, παρὰ δημοσιογρά-
φων καλῆς μὲν πίστεως ἀναμφιβόλως
ἀλλ' ἀγνοούντων καὶ τὰ πράγματα
τῆς Ἡπείρου καὶ πρὸ παντός, μὴ αἰ-
σθανομένων τὸ ἄλγος ἡμῶν τῶν δια-
τελούντων ὑπὸ τὸν ληστορικὸν ζυγὸν
καὶ συνεπῶς μὴ δυναμένων νὰ ἀνα-
ληφθῶν τὸ κύριον σημεῖον, τὴν ἐν-
διαφέρουσαν ἀποψιν τοῦ ζητήματος
τῆς ληστείας.

Ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ὅλοι
οἱ ἐκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι τῶν Ἀθη-
ναϊκῶν συνάδελφων, παρεξήγησαν
τὸ ζήτημα. Οἱ περισσότεροί ἐξ αὐ-
τῶν, προφανῶς ἐκ μακροχρόνιου ἐ-
παγγελματικῆς διαστρεφῆς, ἐξέλαβον
τὸ ζήτημα τῆς ληστείας ὡς ἄπλουν
ἐπεισόδιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠδύναντο
ἀκινδύνως νὰ κάμωσιν ρεπορτάζ, ὅ-
σον τὸ δυνατόν πλουσιώτερον εἰς
συγκινητικὰς ἢ σκανδαλώδεις ἁ-
σχετον ἂν πραγματικὰς ἢ μὴ λε-
πτομερεῖας οἱ ὑπόλοιποι, αὐτοσχέδι-
οὶ κοινωνιολόγοι, ἤλθον ἐδῶ συνά-
ξαν μίαν οἰσθητὴν καὶ σπουδαί-
οφανῇ, τὴν ἐκράτησαν μυστικῇ
καὶ ἀσύζητητον καὶ ἀπειθῶντες εἰς
Ἀθήνας, τὴν ἐξήγγειλαν πομπῶδες

Ἐκλεκτοὶ Ἀρχαῖες

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάχης Πυροβολικοῦ

ΤΙΤΙΝΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

ἩΡΡΑΒΩΝΙΣΘΗΣΑΝ

ὡς προϊόν ἐρεῦνης ἐπιμόχθου καὶ
συμπέρασμα στοχαστικῶν συλλογι-
σμῶν ἐπὶ ἀναμφισβητήτων δεδομέ-
νων, ὑποδεικνύοντες ἀφελέστατα διὰ
φορὰ μέσα κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον
παιδαριώδη διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς λη-
στείας.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐβλαψαν
ὅλοι οἱ κατὰ καιροὺς ἀσχοληθέντες
μετὰ τὴν δημοσιογραφικὴν ἐρευναντοῦ
ζητήματος τῆς ληστείας χωρὶς νὰ ὡ-
φλήσουν εἰς τίποτε.

Δυστυχῶς δὲ εἰς τὸ ἴδιον σφάλμα
περιέπεσε καὶ ἐγκαίρως δημοσιο-
γράφος παρὰ τοῦ ὁποῖ ἀνεμέναμεν ὁ-
ξυδερκεῖαν μεγαλυτέραν. Πρόκειται
περὶ τοῦ κ. Κ. Πολίτη τοῦ ὁποιοῦδη
μοσιεύεται ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἀ-
θηναϊκῆς Πατρίδος ὁ ἱσταρία τῶν
Ρετζαίων μετὰ ἰδιαίτερον ὅλως πολυτέ-
λειαν λεπτομεριῶν τῶν διαφορῶν
λητορικῶν ἁθλῶν τῶν πανηγυρικῇ
αὐτόχρημα μεγέθυνσιν τῶν προσω-
γραφικῶν τῶν, καὶ ἐλεειανὴν διαφῇ
μισιν ὁλῶν τῶν φόνων τοὺς ὁποίους
διέπραξαν. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι «ἐ-
ρευνα», δὲν εἶναι ἀνάκρισις δημοσι-
ογραφικὴ, εἶναι σαγηνευτικὴ παρα-
νέσις ὑπεκκαίουσα καὶ φιλοδοξίαν ὅ-
λων τῶν ἐπιδόξων ληστῶν, νὰ ἴδουν
τὴν φωτογραφίαν τῶν εἰς τὰς ἐφημε-
ρίδας καὶ νὰ γίνωσιν γνωστοὶ ἀπὸ τὸ
Πανελλήνιον — παραίνεσις ἡ ὁποία
εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ἡ ὁποία θὰ ἦ-
το εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ ἐγίνετο.

Ἀνακριτὴς πρὸς διὰ διὰ διὰ διὰ
κινεῖν τοῦ σφαγιασμοῦ τοῦ
Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Γυ-
ρομερίου, καὶ τῆς καλοῦσας
τῆς Μονῆς, ὠρίσθη ὁ ἀ-
νακριτὴς Ἰωαννίνων κ. Μου-
στάκης, δικαστικὸς εὐρυτά-
της μορφώσεως, ὑποδειγμα-
τικῶς φιλόλογος προσεκτι-
κὸς καὶ ὀξυδερκής.

Ὁ κ. Μουστάκης ἀνεχώ-
ρησε πρὸ ἡμερῶν διὰ τὴν
νέογειαν ἐπιτοπίαν ἡνακρ-
σεων, καὶ συλλογὴν τῶν στο-
χείων κατὰ τῶν δραστῶν τοῦ
ἀποτροπαίου φόνου.

Ἀπὸ ἐτῶν κατὰ τὰς θεο-
νὰς περιόδους λειτουργοῦν
πρὸς τὴν πόλιν μας παρὰ
τὴν λίμνην εἶδος τιλουτῶν
ἀχαρκτηριστῶν, ἀνευ οὐδὲ
μίας ἐπιβλέψεως ἐκ μέρου
οἰκοδόμητος ἀρχῆς.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ
ναλάβῃ ὁ ἄρμος συστημα-
κῶς ἢ νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς π.

„ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ“

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗ

Ετησίαν Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

σωπον σοδαρόν καὶ οὐχὶ εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἀνεγείρων πρωτίστως πραγματικῶς λουτρῶνας ἀντὶ τῶν πολυπληθῶν Δημοτικῶν καφενείων διὰ τὰ δύνανται νὰ εὐρίσκωσι μίαν ὥραν ἀναψυχῆς τοῖς φλεγομένοις κατὰ τὸ θέρος δημόται οἱ ὁποῖοι περιφέρονται πλέον εἰς τὸ δὶλημμα ἢ νὰ ἀποφέρωσι τὰ κυνικά καὶ μὲν τὴν ἀγρίαν τῶν σημερινῶν λουτρῶνων ἐκτὸς ἐὰν εἴναι ἀρκετὰ ριψοκίνδυνοι ὅπως μὲ προφανῶς κύνδυνον τῆς ζωῆς τῶν ἀναγκάζονται νὰ λουῶνται ἀν' ἀντικτῶ... πελάγει.

Ἐφ' ὅσον ὁμῶς τὸ τοιοῦτον ἀποδίδει ἀδύνατον ἐπὶ παρόντος καλὸν θά ᾔτο νὰ ἐπιβλέπῃ ὀλίγον καὶ ἡ Ἀστυνομία διὰ τὴν στερεότητά, τὴν καθιέρωσιν καὶ τὴν εὐπρόσπειαν τῶν σημερινῶν οἰονεῖ λουτρῶνων.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ“

Ἐν Τσαμνῇ, 5 Μαΐου 1928
Πρὸς τῶν ἡμερῶν διήλθεν ἐντεῦθεν ὁ Βουλευτὴς Ἰωαννῖνων κ. Δ. Ἰ. Νότη Μπότσαρης, τὸν ὁποῖον διὰ πρώτην φοράν ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ δεξιωθῇ ἡ κόμης μας. Ἡ προσήνεια τοῦ κ. Δημ. Ἰ. Νότη Μπότσαρη, τοῦ φέροντος ἐπαξίως τοιοῦτον δοξασμένον ἐν τῇ ἐθνικῇ μας ἱστορίᾳ ὄνομα, ἡ ἀνεκ κομματικῶν φανατισμῶν ὁμιλία του καὶ ἡ ἀνομοσύνη εὐκρινῶς τῶν σφαλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν ὁ κ. Ε. Βενιζέλος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ, καθιστῶσιν αὐτὸν προσφιλεῖ καὶ εἰς τὰς δύο μεγάλας πολιτικὰς παρατάξεις. Μὴ μεγαληγορῶν δὲ φουρικῶς ὑπὲρ τοῦ κόμματός του μὴδ' ὑποσχόμενος «λαγὸς με τετραχίλια» τὸ δὴ λεγόμενον, ὁ κ. Δ. Ἰ. Νότη Μπότσαρη ἐμποιεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δημοκόπου φαντασμα, ἀλλὰ σοβαροῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸν ἀγαστὸν Ἀγγλικὸν τύπον.

Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐνταῦθα ἡ ἐν τῷ ὄπ' Ἀρ 458 φύλ. τῆς «Ελευθερίας» δημοσιευθεῖσα εἰδησις ὅτι ἀπερρίφθη ἡ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς γενομένη πρότασις ὅπως ἐλαττωθῇ ὁ δασμὸς τοῦ ἔσθθεν εἰς τὴν Ἡπειρὸν εἰσαγομένου ἀραβοσίτου, τὸν ὁποῖον γενικῶς καὶ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς αἱ Ἡπειρώται χωρικοὶ μεταχειρίζονται πρὸς ἀρτοποιίαν. Ἡ ἐντύπωσις αὕτη ὑπῆρξε κατὰ τοιοῦτον μᾶλλον ἀλγεινότερα καὶ ὅσον ὁ ἐντὸς τοῦ χειμῶνος διελθὼν καὶ ἐντεῦθεν Βουλευτὴς Ἡπειροῦ καὶ νῦν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλ. Μυλωνᾶς εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ συνηγορήσῃ σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς ἀρσεως ἢ τοῦλάχιστον ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τούτου. Ἀλλ' αἱ ὑποσχέσεις τοῦ κ. Ἀλ. Μυλωνᾶ κατεπόθησαν, φαίνεται, ὑπὸ τοῦ τρομακτικῶς χαίνοντος χάσματος τοῦ Προὔτου λογισμοῦ, τὸ ὁποῖον κάμνει ὥστε ὁ Ἡπειρώτης χωρικὸς τὰ τρώγῃ μομπούταν εἰς τὸσον ὑψηλὴν τιμὴν, ὥσταν νὰ ἐπρόκειτο διὰ παντεσπᾶν! Καὶ ὅμως με αὐτὴν τὴν φρικτὴν ἀκρίβειαν εἰς αὐτὸν τὸν ἄρτον τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ὁ Γ. Καφαντάρης ὁμιλεῖ περὶ οἰκονομικοῦ θριάμβου

καὶ περὶ βελτιώσεως καὶ ἐξυγιάνσεως τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως!

Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐλθὼν ἐνταῦθα προέβη μετὰ τῆς ἀμεοδίας Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἀνασύνταξιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Οἱ παρονσιασθέντες καὶ ἐγγραφεῖς δημόται ἀνῆλθον μόνον εἰς 151, ἐνῶ οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου ἐν τῇ κόμῃ μας ὑπολογίζονται περὶ τοὺς 400.

Διὰ τὸν κατὰ τὰ 2)3 περίπου ἐλάττω ἀριθμὸν τῶν ἐγγραφεμένων δὲν πταίει οὐδὲ ὁ Γραμματεὺς οὐτὲ ἡ Ἐπιτροπὴ. Πταίει ὁ σχετικὸς Νόμος, ὅστις δὲν διδὲ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐν ἀτομικῇ χάριν τοῦ ἄρτου τῶν οἰκονομικῶν τῶν εὐρισκομένων νὰ ἐγγράφονται διὰ τῶν ἐδῶ συγγενῶν καὶ οἰκείων τῶν Ὑπῆραν δὲ καὶ τινες οὔτινες, καίπερ παρῶντες ἐνταῦθα, ἀπέφυγον νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀγόμενοι ὑπὸ τῆς σκέψεως ὅτι εἰς οὐδὲν θά συντελέσῃ ἡ ψήφός των πρὸς μεταβολὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω τῆς νῦν ἐν Ἑλλάδι ἱσχυομένης οὐκράς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ὅπως ἐμὸρφωσε ταύτην ἡ αὐθαίρετος θέλησις τοῦ Βενιζελισμοῦ, τὴν ἐκλογικὴν πλάστιγγα κλίνει ἡ ψήφος τῶν προσφύγων καὶ δυστυχῶς θὰ τὴν κλίνει ἀναλλοίωτος ὅτε τοῦ ποικιλονύμου Βενιζελισμοῦ τίς οἶδεν ἐπὶ πόσα εἰσέει ἔτι. Ἐπομένως οἱ Ἀντιβενιζελικοὶ, εἴτε ψηφίσωμεν, εἴτε μὴ, ἡ ψήφος μας δὲν μεταβάλλει τὴν κατάστασιν.

Πρὸς τί λοιπὸν νὰ ἐνοχληθῶμεν ὀρεζόμενοι καὶ ἐγγραφεμένοι εἰς ἐκλογικὸν καταλόγον; Οἱ Γαργανιοὶ καὶ οἱ Φαρόντιοι τοῦ Βενιζελισμοῦ εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως θὰ τρώγουν καὶ θὰ ροφῶν τὸ αἷμα τοῦ ἄλλου Ἑλληνικοῦ Ἰαοῦ καθιστῶτες τὸ βίβιον τοῦ τοῦτ' αὐτοῦ ἀβίωτον.

Ἄς τρώγουν λοιπὸν καὶ ἀνευ τῆς ψήφου μας αὐτοὶ καὶ ἄς ἐργαζόμεθα ἡμεῖς πρὸ κορεσμοῦ τῆς βουλιμίας τῶν καὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου χρεωλυσιῶν τῶν προσφυγικῶν δανείων!

N. Νίτσος

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Ὀφθαλμίατρος κ. Ἀγγινῆς δέχεται 7-8 1)2 τὸ πρωὶ 12-1 τὸ μεσημέρι καὶ 6-8 τὸ ὄψινυ ὁδὸς Δωδωνῆς. 17

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας ὁ ἐγκριτος Δημοσιογράφος καὶ τῶν δικαίων Βορειοηπειρωτῶν προαποστολὴς κ. Τηλ. Δ. Σούτης. Ἐπίσης διὰ Πάτρας Πάτερης Κούλης.

Εὐτυχεῖς Γάμοι

Ἐν εὐφρόνῃ κήλῳ καὶ ἐν πάσῃ λαμπρότητι ἐτελέσθησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἀγίου—40 οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου Νετζίλ Κόκα μετὰ τῆς καλλιμόρφου σεμνῆς καὶ ἀβρᾶς Δίδος Μιμιλῆς Ἀβνῆ Μπέη.

Εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχομαι ὅλο ψυχῶς βίον ὀλβιον καὶ ἀνδράκαρον.
Ε. Δ. Ἰωαννίδης

Αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Ζαγοριστικοῦ Σκόλλου

Ληξάσης τῆς θητείας τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα Σκόλλου τῶν Ζαγοριστῶν «Ἐσώσις» ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 13 τρέχοντος, ἐκλογὴ πρὸς ἀνάδειξιν νέου Συμβουλίου.

Πρὸ τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Σκόλλου κ. Χαρ. Μαστορίδης, καθηγητῆς, ἐξέθηκεν ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνέλευσεως, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων στοιχείων τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζαγοριστικῆς παροικίας, τὰ τῆς δράσεως ἔν γένει τοῦ καταθέσαντος τὴν ἐντολήν του Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ ὀφείλεται ἐκ τῶν ἄλλων καὶ ἡ ὁργάνωσις τοῦ πέρυσιν ἀρίστα διεξαχθέντος α' πανζαγοριστικοῦ Συνεδρίου καὶ ἡ συνεχιζομένη ἐπέκτασις τῆς ἰδοῦ Δοθράς.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνεδειχθησαν μετὰ τῶν πρώτων καὶ διὰ τὸ νέον Διοικητικόν

Συμβούλιον οἱ κ. Β. Μιχαηλίδης, ἱατρός, Κ. Κατσάδηντας, δικηγόρος, Χαρ. Μαστορίδης, καθηγητῆς, Α. Βάντζιος, καθηγητῆς. Ἐτερα μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἀποστολίδης, ἱατρός, Δ. Μέρτζος, δικηγόρος, Γ. Γκαστῆς, συμβολαιογράφος, Η. Τσέπης, Δογιστῆς καὶ Γ. Μουλαϊμίδης, δικηγόρος.

Τὸ Ἑλβετικὸν γάλα
ΜΠΕΜΠΕ

περιέχον ὅλην τοὺς τὴν κρέμαν, κατέστη ἡ μονοδικὴ τροφὴ διὰ τὰ μικρὰ παιδία.

Εἰς τὸν Κινηματογράφον
«Πάνθεον»
προβάλλονται καθημερινῶς αἱ ὠραιότεραι ταινίαι συγκεντρώνεται δὲ ὁ ἐκλεκτότερος κόσμος,

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΛΕΙΠΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ δύο καὶ ἡμῶν ἐτῶν ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ νοσοκομεία κλινικὰς τῶν Παρισίων Μαιναρὶ καὶ Μποδλόκ, ἄρτι δὲ κάμψας ἐγκατεστάθη καὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ Βαλαωρίτου ἀρ. 38 ἰκαστὴν 8—10 π. μ καὶ 3—2 πλὴν τῆς Κυριακῆς.

Γ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΚΗ

«ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ»
Μητροπόλεως 1: Πλατεία

τάγματος

Ἀθῆναι

Ἡλέφ. Νέον 1—30
Οἰκίας, Μέγαρα, Ἐπαύσεις, τασιήματα, Ἐπιχειρήσεις, Ἀγροικὰ Κτήματα, Κήπους, Οἰκιστικὰ Οἰκοδομὰς, Συνοικισμοὺς, Ἐργαστῆρια κ. λ. π. παντὸς εἶδους πανταχοῦ ἔχω πρὸς πώλησιν ἢ κλάσιν.

Δ' νεία παρέχω καὶ ἑλπὴ Ζητήσατε ὅτι σὰς χρεώζεσθαι τὴν μεγαλυτέραν ποιικίαν.

Φίλμ καὶ Φιλμάκ Πατέ

Στοῦ Ράδου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

— Ἀθῆναι 16. Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ Κάρολος ἐσκόπει νὰ μεταβῇ ἀεροπορικῶς εἰς Βουδαπέστην νὰ ἀνακηρυχθῇ Βασιλεὺς Τρανσυλβανίας καὶ Οὐγγαρίας, παραιτούμενος φιλοδοξίας ἐπανόδου τοῦ εἰς Ρουμανίαν.

Αὔριον (σήμερον) λήγει ἡ τελευταία προθεσμία ταχθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐδάφους ἀναχώρησιν του.

Εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη Νομοσχέδιον δανείου ὁδοποιίας προτείνον ἐνεχυρίασιν ὁμολογιῶν τοῦ Δανείου τοῦ 1914.

Ἐτελέσθησαν σήμερον μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ὁ Στρατηγὸς Κορυδύλης ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ Βενιζέλου ἀπειλεῖ τὴν Κυβέρνησιν δι' ἀνατροπῆς.

Παρὰ τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμία ἀπεδίδεται σημασία κατὰ τὰς ἀπειλάς.

Ὁ Βενιζέλος εἰς τὴν ἐσχάτως σχηματισθεῖσαν ἀνεξάρτητον βουλευτικὴν ὁμάδα ἐψέξε δριμύτατα τὸν κ. Καφαντάρην ἐπὶ ἀνελικρινεῖα καὶ ἀπειθεία εἰς τὰς συμβουλὰς του.

Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δικαιοσύνης διετάχθη ὁ ἐν Ἰωαννίνοις παραμένων Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Ἐξαρχοῦ νὰ μεταβῇ εἰς Κόνιτσαν ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Κονίτσης.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας Κυρκὸς ἀπεδοκιμάσθη ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας Δαμασκηνοῦ, διὰ τὰς γνωστὰς κερδοσκοπίας τοῦ ἀδεύειας πρὸς τὰ θύματα τοῦ Σεισμοῦ.